

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1989 r.

w sprawie wysokości i zasad ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów.

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszt uzyskania przychodów oraz ich wysokość u podatników, o których mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12), zwanych dalej „jednostkami gospodarczymi”.

§ 2. 1. Koszty uzyskania przychodów w jednostce gospodarczej stanowi kwota wynagrodzeń obciążających te koszty w roku podatkowym do wysokości normy ustalonej w ust. 2 i 3.

2. W 1989 r. normę roczną stanowi suma:

1) kwoty wynagrodzeń obciążających koszty jednostki gospodarczej w 1988 r., pomniejszonej o dokonane w 1988 r. wypłaty:

- a) honorariów,
- b) wynagrodzeń osób wykonujących pracę nakładczą oraz osób wytwarzających wyroby rękodzieła ludowego i artystycznego,
- c) wynagrodzeń w złotych dla osób zatrudnionych poza granicami kraju,
- d) wynagrodzeń i nagród, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 5 ustawy wymienionej w § 1,

oraz powiększonej o 40%

2) kwoty wypłat dokonanych w 1989 r. z tytułu:

- a) rezerw na wynagrodzenia utworzonych w latach poprzednich,

- b) honorariów,
- c) wynagrodzeń osób wykonujących pracę nakładczą oraz osób wytwarzających wyroby rękodzieła ludowego i artystycznego,
- d) wynagrodzeń w złotych dla osób zatrudnionych poza granicami kraju,
- e) wynagrodzeń i nagród, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 5 ustawy wymienionej w § 1,
- f) kwot przyznanych przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na poprawę relacji płac na podstawie wyników syntetycznej oceny płac,
- g) kwot przyrostu wynagrodzeń w stosunku do roku poprzedniego z tytułu uruchomienia w roku podatkowym lub w roku poprzednim nowych zakładów, wydziałów, działów lub innych organizacyjnie i ewidencyjnie wydzielonych obiektów produkcyjnych i usługowych, zwanych dalej „nowymi zakładami”,
- h) kwot przyrostu wynagrodzeń w stosunku do roku poprzedniego personelu medycznego przemysłowej służby zdrowia w placówkach obejmujących opieką profilaktyczno-leczniczą pracowników jednostki gospodarczej.

3. Przyrost wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. g), ustala się jako iloczyn przyrostu zatrudnienia ogółem w jednostce gospodarczej i przeciętnego wynagrodzenia pracowników w nowym zakładzie w roku podatkowym. Przyrost zatrudnienia ogółem w jednostce gospodarczej przyjmuje się w liczbie nie wyższej, niż to wynika z przyrostu zatrudnienia spowodowanego uruchomieniem nowego zakładu.

4. Przepis ust. 3 zdanie drugie nie ma zastosowania do nowo uruchomionych placówek (obiektów) handlowych w jednostkach handlu wewnętrznego rynkowego oraz placówek pocztowych.

§ 3. 1. Normę roczną na rok podatkowy 1989 może stanowić również kwota przeciętnego rocznego wynagrodzenia, wynikająca z kwoty wynagrodzeń obciążających koszty jednostki gospodarczej w 1988 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dla ustalenia przeciętnego wynagrodzenia stanowiącego normę roczną na 1989 r. przyjmuje się sumę:

- 1) kwoty wynagrodzeń obciążających koszty 1988 r., z wyłączeniem kwot wypłat wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1, powiększonej o 40%, podzielonej przez przeciętną liczbę zatrudnionych w 1988 r.,
- 2) kwoty wypłat wynagrodzeń w 1989 r., wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2, podzielonej przez przeciętną liczbę zatrudnionych w 1989 r.

Przeciętną liczbę zatrudnionych w 1988 i 1989 r. ustala się w wysokości wykazanej w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, pomniejszonej o liczbę osób, które otrzymały wynagrodzenia wyłączone z kwoty wypłat 1988 r. z tytułów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 lit. b) i c), oraz osób, którym wypłacono w 1989 r. wynagrodzenia wymienione w § 2 ust. 2 pkt 2 lit. c) i d).

§ 4. 1. Wyboru normy rocznej na rok podatkowy, o której mowa w § 2 ust. 2, lub normy rocznej na rok podatkowy, o której mowa w § 3, dokonują jednostki gospodarcze, powiadamiając o tym właściwą izbę skarbową do dnia 31 marca roku podatkowego.

2. Wybór normy rocznej, o której mowa w ust. 1, dotyczy również normy w ciągu roku podatkowego, ustalonej zgodnie z § 5.

§ 5. 1. Normę w ciągu roku podatkowego ustala się w wysokości kwoty stanowiącej sumę:

- 1) 1/12 kwoty wynagrodzeń obciążającej koszty 1988 r., ustalonej zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 1, pomnożonej przez liczbę miesięcy od początku roku podatkowego do końca okresu, za który naliczono podatek dochodowy,
- 2) kwoty wynagrodzeń z tytułów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2, wypłaconych w 1989 r. od początku roku podatkowego do końca okresu, za który naliczono podatek dochodowy.

2. Dla jednostek stosujących jako normę roczną przeciętne wynagrodzenie normę w ciągu roku podatkowego ustala się w wysokości kwoty stanowiącej sumę:

- 1) 1/12 kwoty przeciętnego wynagrodzenia rocznego za 1988 r., ustalonej zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1,

2) kwoty wynagrodzeń z tytułów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2, wypłaconych w 1989 r. w przeliczeniu na przeciętnie zatrudnionego w 1989 r., w okresie od początku roku podatkowego do końca okresu, za który naliczono podatek dochodowy.

3. Do ustalenia przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się zasady dotyczące określania przeciętnego zatrudnienia zawarte w § 3 ust. 2.

§ 6. 1. Jednostki gospodarcze, w których wystąpiły w roku podatkowym lub w roku poprzednim zmiany organizacyjne polegające m.in. na:

- 1) podziale jednostki gospodarczej,
- 2) połączeniu jednostek gospodarczych,
- 3) likwidacji zakładów, wydziałów, działów lub innych organizacyjnie i ewidencyjnie wyodrębnionych obiektów produkcyjnych i usługowych,
- 4) przekazaniu lub przejęciu w dzierżawę bądź agencję, z wyjątkiem przekazanych w agencję placówek (obiektów) handlowych i usługowych,

— dokonują korekty kwoty wynagrodzeń roku poprzedniego, uwzględniającej te zmiany organizacyjne. Korekta kwoty wynagrodzeń roku poprzedniego powinna być identyczna w jednostce przekazującej i przejmującej oraz potwierdzona w protokole przejęcia lub przekazania.

2. W razie ponownego przejęcia przez jednostkę gospodarczą placówki handlowej lub usługowej uprzednio przekazanej w agencję, wynagrodzenia pracowników przejętej placówki nie zwiększają normy wynagrodzeń roku podatkowego.

§ 7. 1. W jednostkach gospodarczych powstałych w roku podatkowym lub w roku poprzednim normę stanowi kwota wynagrodzeń obciążających koszty roku podatkowego, wynikająca ze wskaźnika udziału wynagrodzeń w dochodzie roku poprzedniego, powiększonym o wynagrodzenia obciążające koszty roku poprzedniego, ustalonego przez izbę skarbową na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1.

2. Normę, o której mowa w ust. 1, jednostka gospodarcza:

- 1) powstała w roku poprzednim — ustala do 30 czerwca 1989 r.,
- 2) powstała w roku podatkowym — ustala w ciągu trzech miesięcy od czasu podjęcia działalności gospodarczej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ustalania norm wynagrodzeń począwszy od roku podatkowego 1989.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*